

**[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]**

at turde fastslaa, at der imellem Handelsministeriet og Erhvervene — og det gælder ogsaa for Industriens Organisationer — er det allerbedste Samarbejde og den allerbedste Forbindelse, naar disse Spørgsmaal skal behandles. Men det er jo ogsaa nødvendigt, at Erhvervene selv ved, hvad de vil, og at de ikke har alt for mange Standpunkter i Løbet af en ikke særlig lang Tid. Naar det ærede Medlem har fremdraget et Tilfælde, hvor der maa forekomme Mistanke om en Dumping fra Udlandets Side, og skriver om det i sit Blad, saa vil jeg dog erindre om, at den samme Virksomhed, som nu for en otte Dages Tid siden blev behandlet i det ærede Medlems Blad, da Valutaloven var til Revision sidste Gang, altsaa for nogle ganske faa Maaneder siden, fremkom med Ønsket om, at Virksomhedens Produktion maatte komme paa Friliste. Det forekommer mig, at der ikke er særlig megen Linie i dette, at man i December Maaned ønsker de paagældende Varer paa Friliste og saa i Marts Maaned kommer og paapeger, at man ikke kan klare sig imod den udenlandske Konkurrence.

Jeg vil ogsaa gerne gøre opmærksom paa, at de Foranstaltninger, der her er Tale om, ikke alle kan foretages gennem Valutacentralen. En Række af dem har Adresse andet Steds hen, og har et vidtrækkende Perspektiv. Men vi skal fra Handelsministeriets Side, saa langt det er os muligt, som hidtil medvirke til paa bedst mulig Maade at fremme Industriens berettigede Interesser.

Til det ærede Medlem Hr. Rager vil jeg gerne sige, at det er rigtigt, at den ene Million, som var stipuleret i Loven, ikke er opbrugt, og at det derfor ikke af den Aarsag var nødvendigt at forhøje det til Raadighed staaende Beløb med 1 Mill. Kr. Ligeledes er Landvindingskontoen forhøjet med 50 000 Kr., og til Beroligelse for det ærede Medlem Hr. Rager vil jeg sige, at jeg betragter disse Forhøjelser, sammenlagt med de Udtalelser, som fremkom ved første Behandling, og de Ønsker, der er fremsat i Udvalget, paa den Maade, at vi virkelig nu skal sætte ind paa, saa langt som det er foreneligt med Hensynet til forsvarlig Anvendelse af Statens Penge, at imødekomme Haandværket. Det kan vel ikke bebrejdes Administrationen, at den har været meget forsigtig med disse Laan og krævet en vis Sikkerhed, som ogsaa fortsat maa være til Stede. Men jeg skal gerne paa den givne Foranledning

udtale, at vi vil betragte disse Forhøjelser som et Paalæg om i videst mulig Udstrækning at imødekomme Haandværket. Jeg vil tilføje, at vi maa jo ogsaa passe paa, at vi ikke kommer til at understøtte Virksomheder, som enten ingen Eksistensberettigelse har, eller som paa unfair Maade driver ufin Konkurrence.

Med Hensyn til de Betragtninger, som det ærede Medlem Hr. Rager anlagde vedrørende Fællesrepræsentationen for Industri og Haandværk, vil jeg gerne sige, at jeg maa i nogen Grad henholde mig til denne store Organisation, der jo ogsaa i vid Udstrækning omfatter Landhaandværkerne. Spørgsmaalet om, hvorvidt Fællesrepræsentationens Ledelse er i Kontakt med de enkelte Organisationer eller ej, maa nødvendigvis blive et Spørgsmaal af indendørs Art, som maa klares inden for Fællesrepræsentationens eget Omraade.

Det ærede Medlem Hr. Rager var ogsaa lidt utilfreds med, at Laanene kun undtagelsesvis kan anvendes til Tilbagebetaling af ældre Laan. Jeg vil heroverfor — idet jeg beder den højtærede Formand om Tilladelse til et kort Citat — gøre opmærksom paa, at der staar i Loven: „De paagældende Laan maa kun undtagelsesvis og ikke uden særlig Tilladelse af Ministeren for Handel og Industri anvendes til Tilbagebetaling af ældre Laan.“ Der er altsaa en Ventil her, der kan anvendes, og som, hvor det maatte være rimeligt at benytte den, skal blive anvendt, hvis der er Mulighed derfor.

Jeg vil slutte med at sige, at vi skal gøre, hvad vi kan, for at udbygge den Lovgivning, som nu har faaet et nyt Udtryk gennem disse Forhøjelser, paa en saadan Maade, at den i størst mulig Udstrækning bliver til Gavn for det danske Haandværk og særlig for Haandværkerne ude omkring paa Landet.

**Drachmann:** Jeg takker den højtærede Handelsminister for den Forstaelse, hvormed han modtog de Bemærkninger, jeg fremsatte før. Naar Ministeren talte om det gode Forhold og Samarbejde mellem Erhvervsorganisationerne og Handelsministeriet, kan jeg godt underskrive dette. Der var jo en lille Finte i Ministerens Bemærkninger om, at det vilde være rart, om Organisationerne kunde finde deres egne Standpunkter og ikke skiftede dem alt for ofte. Men naar Ministeren udtaler sin Velvilje til mig om dette, men samtidig henviser til, at det ikke er under hans Ministerium, det hele sorterer, det kan ogsaa sortere under andre Ministerier, har jeg